

Forslag

til

Lov om ændringer i militær retsplejelov.

(Vedtaget af folketinget ved 3. behandling den 29. marts 1957.*)

I. afsnit.

§ 1.

I lov nr. 542 af 4. oktober 1919 om retsplejen ved hæren og søværnet, jfr. lovbekendtgørelse nr. 261 af 21. juli 1954, sker følgende ændringer:

Til § 11.

Som nyt 3. stykke indsættes:

„Foreligger samtidig en række ensartede eller i samme anledning opståede forhold til behandling hos flere rettergangschefer, kan, såfremt det er inden for samme værn, vedkommende værns chef og ellers forsvarschefen overtage påtalemyndigheden i disse sager, når dette findes hensigtsmæssigt for at sikre sagernes fremme efter ensartede retningslinjer. Forsvarsministeren kan bestemme, at dette skal finde sted.“

Til § 12.

Paragraffen formuleres således:

„Ved udøvelsen af deres påtalemyndighed bistås rettergangscheferne af auditører.

Rettergangschefen skal ikke alene forhandle med auditøren i sådanne tilfælde, hvor dette er særligt foreskrevet i denne lov, men tillige i andre tilfælde, hvor sådan forhandling må anses for at være af betydning.

Opstår der i en sag meningsforskel mellem rettergangschefen og auditøren, gør denne uden ophold indberetning herom til generalauditøren. Tiltræder denne ikke straks rettergangschefens standpunkt, skal der — såfremt generalauditøren inden fire dage fremsætter begæring om forhandling med retter-

gangschefen — snarest finde sådan forhandling sted, forinden rettergangschefen træffer afgørelsen, jfr. endvidere § 20 i slutningen.“

Til § 16 b.

Paragraffen udgår.

Til § 16 c.

„§ 16 c“ ændres til: „§ 16 b“.

Til § 23.

1. stykke formuleres således:

„Til forsvarer kan sigtede vælge foruden de i lov om rettens pleje § 730, 2. stykke, nævnte sagførere en militærperson af vedkommende værn, der er eller på gernings-tidspunktet var tjenstgørende.“

3. stykke formuleres således:

„Som offentlig forsvarer kan foruden de i § 733 nævnte sagførere beskikkes en militærperson, der efter reglen i 1. stykke kan vælges til forsvarer, når den sigtede fremsætter ønske herom og den pågældende er villig til at påtage sig hvervet. Når der i medfør af § 43 nedsættes forhørsret eller domsret og ingen er villig til at modtage beskikkelse som forsvarer, kan en officer beordres dertil.“

Til § 35.

1. stykke formuleres således:

„I alle sager, som rettergangschefen ikke afgør ved straf uden dom i medfør af reglerne i denne lovs kapitel 2, skal han, forinden han tager beslutning om, hvorvidt tiltale skal rejses og i bekræftende fald for

*) Se tillæg A. sp. 1203; tillæg B. sp. 323; folketingstidende: fremsættelsen sp. 2131, 1. behandling sp. 2330, 2. behandling sp. 3354, 3. behandling sp. 3585.